

de bemidlede Samfundsklasser. De have Raad til at betale den. Men nu kommer jeg til et Spørgsmaal, som maaske vil blive den Klippe, hvorpaa hele Lovforslaget vil strande; jeg mener Kompensationsspørgsmaalet. Den ærede Finantsminister har jo erklæret, at han ikke vil kunne gaa til en Revision af vor Toldlovgivning, der vil medføre en Nedgang i Statens aarlige Indtægter, og derfor har han foreslaaet en forøget Brændevinsafgift og en Stat paa bairisk M . Jeg vil nu sige, at jeg ikke vil kunne gaa med til nogen betydelig Forøgelse af Afgiften af Brændevin, idet jeg betragter denne Vare som værende næsten en Nødvendighed for Arbeideren i vort raa, barste og kolde Klima. Naar man har villet begrunde en Forhøielse af Brændevinsafgiften derved, at den muligvis vilde medføre en Formindstelse i Forbrugen og altsaa en Aftagen af den efter Sigende stigende Hang til Drifkældighed her i Landet, tror jeg, at man i saa Henseende nærer altsor sangvinste Forhaabninger. Jeg tror ikke, at Konsumen af Brændevin vil formindstes, fordi man forøger Skatten med nogle Øre (En Stemme: En Krone!). Ja, selv om man forøgede den med en Krone, tvivler jeg endda om, at det vilde føre til det forventede Resultat. Men jeg vil ogsaa sige, at jeg tror ikke, at Drifkældigheden er saa udbredt her i Landet, som Mange mene. Sæltfald tror jeg, at vi i saa Henseende ere langt heldigere stillede end mere pietistiske Lande som Amerika og England. Hvis man f. Ex. færdes paa Gaderne i London, Liverpool eller New-York, disse store Byer, ser man der et talrigt laset, pjaltet, af Drifk legemlig og aandelig sløvet Proletariat; men noget saadant ser man jo slet ikke i Danmark. Naar man en smuk Sommerdag gaar omkring paa Forlystelsesstederne ved Njovenhavn, ser man en talrig Arbejderbefolkning, i Reglen vel klædt, og det er sjældent, at man møder Noget, der har drukket Mere, end han kan taale. Jeg tror, at man i det Hele overdriver disse Beretninger om den store Drifkældighed her i Landet. Men ialtsald, vil man gjøre Noget for, at Arbeideren ikke skal lide af denne Plage, saa bør man gaa andre Veie. Man bør forstaafe ham et bedre Hjem, staafe ham bedre Fortjeneste, bedre Forpleining i det Hele taget. Med Hensyn til Alskatten kan jeg ganske vist gaa til en betydelig Forhøielse; jeg kunde endogjaa gaa videre her, end det er foreslaaet af den ærede Finantsminister. I det ofte af mig omtalte Forslag, som blev indbragt her af det ærede Medlem fra Leire (Holstein), ligesom ogsaa i Børsbetænkningen er der fore-

slaet en Afgift af $\frac{1}{2}$ Øre pr. halve Flaske bairisk M , hvilket vilde indbringe en aarlig Indtægt af 1,200,000 Kr. Jeg kunde om fornødent endogjaa gaa til det Dobbelte, altsaa til en Øre pr. halve Flaske bairisk M , hvilket altsaa vilde indbringe omtrent $2\frac{1}{2}$ Million Kr., naar man saa kunde faae den Nedsættelse paa Fornødenhedsgegenstande, som jeg har omtalt. I det Hele taget tror jeg, at man ved en Revision af vor Toldlovgivning meget godt kan gaa til en Nedsættelse af mellem 3 og 4 Mill. Kr. Jeg tror, at man dristig kan gjøre det, og eftersom det aarlige finantsielle Overflud jo andrager ca. 8 Mill. Kr., vil man faae Mere end Tilstrækkeligt tilovers til at gennemføre saadanne Reforme, som man maatte anse for heldige og nødvendige for vort Land. Naar ærede Medlemmer have talt om Forsvarssagen og været bange for at formindste vore Statsindtægter paa Grund af den, vil jeg dog sige, at det dog vist maa staa klart for de fleste, at den Fæstningsplan, der er forelagt af den nuværende Regjering, vil aldrig blive gennemført. Jeg tror, at man kan ligesaa godt først som sidst lade alle Illusioner i saa Henseende fare. Jeg skal indstrænke mig hertil, idet jeg altsaa til Slutning vil udtale, at jeg betragter det Forslag, der her ligger for os, som stiftet til at danne Grundlaget for en Forhandling; men der maa ganske vist foretages ikke ubetydelige Ændringer i det, forinden jeg vil kunne give det min Stemme, og jeg kan ikke undlade at udtale, at denne Sag bliver saa meget mere vanskelig at gennemføre, netop fordi det er den nuværende ærede Regjering, der fremkommer med Forslaget. Jeg tror, at hvis den ærede nuværende Regjering virkelig ønsker at gennemføre denne Toldreform, vilde den bidrage mest dertil, naar den veg den Blads, den nu indtager, og traf sig tilbage til Privatlivets stille Skære. Jeg kan ikke skjule for mig, ikke fri mig for den Tanke, at saa længe den nuværende, efter min Mening grundlovstridige Regjering er ved Roret her i Danmark, saa længe vil det være umuligt at gennemføre Nogetsomhelst til Gavn for Landet, til Held for det danske Folk.

S. Jørgensen: Det har altid været en Regel for mig, at naar der er tilbudt os Lovforslag, der indeholdt Forbedringer og Fremskridt, har jeg trods det, at de mange Gange ellers have været i Uoverensstemmelse med mine Ønsker, dog altid ment, at vi burde stemme for saadanne Lovforslag. Jeg vil dog imidlertid indrømme, at der kan have været enkelte Gange, da Forbedringerne have